KOHTUJURISTI ETTEPANEK

JULIANE KOKOTT

esitatud 7. juulil 2005 [1]

I. Sissejuhatus

1. Käesolevas liikmesriigi kohustuste rikkumise hagis heidab komisjon Hispaania Kuningriigile ette, et selle eraturvaettevõtjaid käsitlevad siseriiklikud õigus- ja haldusnormid ei ole kooskõlas asutamislepingus sätestatud asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse põhimõttega ning rikuvad ühenduse õiguse sätteid kutsealaste pädevuskinnituste vastastikuse tunnustamise osas.

2. Sisuliselt on tegemist küsimusega, kas välismaistele eraturvaettevõtjatele võib Hispaanias tegutsema asumise eeldusena kehtestada kohustuse olla juriidiline isik, omada teatava suurusega minimaalset osa- või aktsiakapitali, hoiustada tagatis ja võtta tööle vähemalt teatav arv töötajaid, ja kas välismaise eraturvaettevõtja turvatöötajatele võib kehtestada kohustuse hankida Hispaanias teatav uus luba, olgugi et võrreldav luba on nimetatud ettevõtja asukohaliikmesriigis juba saadud.

3. Käesolev vaidlus on järg kohtuasjale C-114/97, milles tuvastati, et Hispaania Kuningriik on rikkunud EÜ asutamislepingut erasektori turvateenuste osutamist puudutavate sätete osas. [2] Peale selle on kohtuasi sisuliselt seotud eelnevate liikmesriigi kohustuste rikkumise hagidega, mis puudutavad eraturvaettevõtjate tegevust ja milles on tehtud otsused Belgia Kuningriigi [3], Itaalia Vabariigi [4], Portugali Vabariigi [5] ja Madalmaade Kuningriigi [6] suhtes.

1 — Algkeel: saksa.

2 — 29. oktoobri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-114/97: komisjon *vs.* Hispaania (EKL 1998, lk I-6717).

3 — 9. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas C-355/98: komisjon *vs.* Belgia (EKL 2000, lk I-1221).

4 — 31. mai 2001. aasta otsus kohtuasjas C-283/99: komisjon *vs.* Itaalia (EKL 2001, lk I-4363).

5 — 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-171/02: komisjon *vs.* Portugal (EKL 2004, lk I-5645).

6 — 7. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-189/03: komisjon *vs.* Madalmaad ning minu 22. juuni 2004. aasta ettepanek (EKL 2004, lk I-9289).

II. Õiguslik raamistik

A. *Ühenduse õigus*

4. Ühenduse õigusliku raamistiku moodustavad käesolevas asjas EÜ artiklid 43 ja 49 ning direktiiv 92/51/EMÜ [7]; komisjon tuginеb lisaks sellele ka direktiivile 89/48/EMÜ [8].

5. EÜ artikli 43 esimene lõik sätestab:

„Allpool esitatud sätete kohaselt keelatakse piirangud, mis kitsendavad liikmesriigi kodaniku asutamisvabadust teise liikmesriigi territooriumil. Niiviisi keelatakse ka piirangud, mis takistavad mis tahes liikmesriigi territooriumile asunud liikmesriigi kodanikel rajada esindusi, filiaale ja tütarettevõtjaid."

6. EÜ artikli 49 esimene lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Järgnevate sätete kohaselt keelatakse ühenduse piires teenuste osutamise vabaduse piirangud liikmesriikide kodanike suhtes, kes asuvad mõnes teises ühenduse riigis kui see isik, kellele teenuseid pakutakse."

7. Direktiivi 92/51 artikli 1 punkti c kohaselt on *„pädevuskinnitus* mis tahes kvalifikatsiooni tõendav dokument,

— mis kinnitab koolitust, mida ei hõlma direktiivis 89/48/EMÜ osutatud diplom ega käesolevas direktiivis osutatud diplom või tunnistus; või

— mis on antud pärast seda, kui liikmesriigi õigus- ja haldusnormide kohaselt määratud asutus on hinnanud taotleja isikuomadusi, sobivust või teadmisi, mis peavad sellel kutsealal tegutsemiseks

7 — Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/51/EMÜ direktiivi 89/48/EMÜ täiendava tööalase koolituse tunnustamise teise üldsüsteemi kohta (EÜT L 209, lk 25; ELT eriväljaanne 05/02, lk 47), viimati muudetud direktiiviga 2001/19/EÜ (EÜT L 206, lk 1; ELT eriväljaanne 05/04, lk 138), edaspidi „direktiiv 92/51".

8 — Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/48/EMÜ vähemalt kolmeaastase kutsealase koolituse lõpetamisel antavate kõrgharidusdiplomite tunnustamise üldsüsteemi kohta (EÜT 1989 L 19, lk 16; ELT eriväljaanne 05/01, lk 337), viimati muudetud direktiiviga 2001/19/EÜ (EÜT L 206, lk 1; ELT eriväljaanne 05/04, lk 138); edaspidi „direktiiv 89/48".

olema, ilma et nõutaks tõendeid varasema koolituse kohta".

8. Direktiivi 92/51 artikli 1 punkti e kohaselt on *„reguleeritud kutseala* reguleeritud kutsealane tegevus või tegevuste hulk, mis moodustab liikmesriigis asjaomase kutseala".

9. Direktiivi 92/51 artikli 1 punkti f esimene lause defineerib *reguleeritud kutsealast tegevust* kui „kutseala[st] tegevus[t], millega tegelema hakkamine või tegelemine või üks tegelemise moodustest liikmesriigis eeldab otseselt või kaudselt õigus- ja haldusnormidest tulenevalt koolituse kohta antud tõendi või pädevuskinnituse olemasolu".

B. *Siseriiklik õigus*

10. Hispaanias reguleerib eraturvateenuse osutamist seadus nr 23/1992 eraturvateenuse kohta (Ley de Seguridad Privada; edaspidi „eraturvaseadus") [9] ja kuninga dekreet nr 2364/1994, millega kiidetakse heaks määrus eraturvateenuse osutamise kohta (Reglamento de Seguridad Privada; edaspidi „eraturvamäärus") [10].

11. Eraturvaseaduse artikli 5 lõige 1 sisaldab nende teenuste ammendavat loetelu, mida eraturvaettevõtjad võivad osutada. Seejuures on tegemist objektide ja isikute kaitse tavapäraste vormidega.

12. Eraturvaseaduse artikli 7 kohaselt peab selliseid teenuseid osutada sooviv ettevõtja saama tegevusloa, mis tähendab vormiliselt enda registreerimist siseministeeriumi poolt peetavas registris.

13. Sellise registreeringu saamiseks peab asjaomane ettevõtja olema aktsiaselts, osaühing, *sociedad anónima laboral* [11] või tulundusühistu (eraturvaseaduse artikli 7 lõike 1 punkt a ja eraturvamääruse artikkel 5).

9 — 30. juuli 1992. aasta seadus nr 23/1992 (*Boletín Oficial del Estado* nr 186, 4.8.1992, lk 27116).

10 — 9. detsembri 1994. aasta kuninga dekreet nr 2364/1994 (*BOE* nr 8, 10.1.1995, lk 779).

11 — Töötajate endi asutatud aktsiaselts.

määratud vanusepiirini ning peab olema sooritanud teadmisi ja võimeid tõendavad katsed; lisaks sellele peavad tal olema tööülesannete täitmiseks vajalikud füüsilised ja vaimsed võimed.

14. Lisaks sellele sisaldab eraturvamääruse lisa muid tingimusi turvateenuseid osutada soovivatele ettevõtjatele. Sõltuvalt asjaomase ettevõtja tegevusalast on selles esiteks nimetatud osa- või aktsiakapitali miinimumsuurus, mis teatud tegevusalade puhul sõltub lisaks veel ka ettevõtja tegevuse geograafilisest ulatusest. Teiseks tuleb anda tagatis, mille suurus sõltub samuti ettevõtja tegevusalast ja tema tegevuse geograafilisest ulatusest; nimetatud tagatis tuleb hoiustada Hispaania rahandusasutuses Caja General de Depósitos.

17. Eradetektiivi kutsealal tegutsemise osas nõuab eraturvamääruse artikli 54 punkti 5 alapunkt b muu hulgas, et asjaomastel isikutel oleks eradetektiivi diplom [12], mille saamiseks tuleb läbida erikursused ja sooritada eksam vastavalt Hispaania justiits- ja siseministeeriumi kehtestatud halduseeskirjadele. [13]

15. Lisaks sellele on turvaettevõtjatele, kelle tegevusalaks on väärisesemete, ohtlike esemete või lõhkematerjali vedamine, kehtestatud turvatöötajate ja lõhkematerjali veoks kasutatavate sõidukite miinimumarv; kui tegevusalaks on turvaaparatuuri, -seadmestiku ja -süsteemide paigaldamine ja hooldamine, siis on ette nähtud insener-tehnikute ja paigaldajate miinimumarv (vt selle kohta ka eraturvamääruse lisa).

18. Varem võisid Hispaanias eraturvateenuseid osutada üksnes Hispaanias asutatud ettevõtjad ja eraturvaettevõtjate turvatööta-

16. Iga eraturvaettevõtja turvatöötaja peab hankima siseministeeriumilt loa (eraturvaseaduse artikkel 10 ja eraturvamääruse artikkel 53). Kandidaat peab olema täisealine, ei tohi olla jõudnud haldusnormides kindlaks-

12 — Hispaania keeles: *diploma de detective privado*.

13 — Lisaks sellele nõuab eraturvamääruse artikli 54 lõike 5 punkt a ka teatud haridustaset, mida tõendatakse koolituse lõpetamisel antavate diplomitega (*título de bachillerato unificado polivalente, bachiller, formación profesional de segundo grado, técnico de las profesiones o cualificaciones que se determinen, u otros equivalentes o superiores*). Kuna komisjoni hagis — välja arvatud õiguslikus raamistikus — koolituse lõpetamisel antavaid diplomeid ei käsitleta, tuleb lähtuda sellest, et seda aspekti ei soovitud käesoleva menetluse esemena kaasata. Seetõttu seda järgnevalt lähemalt ei käsitleta. Selletagi oleks hagi vastuvõetavuse jaoks olnud ebapiisav, kui asjaomane õigusnorm oleks ilma selgitusteta esitatud üksnes kohtuasja õigusliku raamistiku osas, ilma sellele õiguslikku hinnangut andmata (vt 29. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-202/99: komisjon *vs.* Itaalia (EKL 2001, lk I-9319, punkt 21)).

jatele oli kehtestatud kohustus omada Hispaania kodakondsust.[14] Seda regulatsiooni on vahepeal muudetud.[15] Praegu piisab Euroopa Liidu liikmesriigi või Euroopa Majanduspiirkonna lepingu liikmesriigi kodakondsusest või riikkondsusest.

19. Kutsekvalifikatsiooni tunnustamise osas omavad Hispaanias määravat tähtsust kuninga dekreet nr 1665/1991, millega võeti siseriiklikusse õigusesse üle direktiiv 89/48, ja kuninga dekreet nr 1396/1995, millega võeti siseriiklikusse õigusesse üle direktiiv 92/51. Need kaks dekreeti sisaldavad reguleeritud kutsealade nimekirju. Samas ei ole neis nimekirjades käesolevas asjas huvipakkuvaid turvateenuse valdkonna tegevusalasid.

III. Asjaolud ja kohtueelne menetlus

20. 1997. aastal esitas komisjon Hispaania Kuningriigi vastu esimese liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, mis puudutas eraturvaseaduse ja -määruse teatavaid sätteid, millega seoses tegi Euroopa Kohus 1998. aastal otsuse, milles tuvastas, et Hispaania Kuningriik on rikkunud ühenduse õigust[16]. Muu hulgas tuvastati nimetatud otsuses, et kuna Hispaania Kuningriik lubas eraturvateenuse osutamiseks tegevusloa anda üksnes Hispaanias asutatud ettevõtjatele ja väljastas lube üksnes Hispaania kodanikest turvatöötajatele, on ta rikkunud EÜ asutamislepingust tulenevaid kohustusi.

21. Enne käesoleva menetluse algust teatas komisjon 23. novembri 1999. aasta kirjas Hispaania valitsusele, et eraturvateenuse valdkonnas kehtivad Hispaania õigus- ja haldusnormid rikuvad endiselt ühenduse õigust, nimelt EÜ artiklitest 43 ja 49 ning kutsekvalifikatsiooni pädevuskinnituste tunnustamise osas direktiividest 89/48 ja 92/51 tulenevaid kohustusi.

22. Komisjon kritiseeris seejuures peamiselt nõuet, mille kohaselt on eraturvateenuse valdkonnas tegutsema asumisel kehtestatud kohustus omada Hispaania riikkondsust või kodakondsust, et välismaistele eraturvaettevõtjatele on Hispaanias tegutsema asumise eeldusena kehtestatud kohustus olla juriidiline isik, omada kindlaksmääratud osa- või aktsiakapitali, arvestamata asjaoluga, et oma asukohariigis ettevõtjal sellist kohustust ei ole, hoiustada tagatis, arvestamata võimaliku

14 — Vt eespool 2. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Hispaania, punktid 4 ja 6.

15 — Veel enne käesoleva liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi esitamist muudeti eraturvaseadust 29. jaanuari 1999. aasta kuninga dekreetseadusega nr 2/1999 (*BOE* nr 26/1999, lk 4327). Käesolevas asjas kohtueelse menetluse toimumise ajal muudeti 19. oktoobri 2001. aasta kuninga dekreediga (*BOE* nr 281/2001, lk 43034) ka eraturvamäärust.

16 — Eespool 2. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Hispaania.

päritoluliikmesriigis antud tagatisega, ja võtta tööle vähemalt teatav arv töötajaid. Lisaks sellele heitis ta ette, et välismaise eraturvaettevõtja turvatöötajatele on kehtestatud kohustus hankida Hispaanias teatav uus luba, olgugi et võrreldav luba on nimetatud ettevõtja asukohaliikmesriigis juba saadud, ja et eraturvasektori kutsealadele ei laiene ühenduse kutsekvalifikatsiooni tunnustamise kord.

23. Kuna Hispaania valitsus ettenähtud tähtajal ei vastanud, esitas komisjon 24. juulil 2000 põhjendatud arvamuse, korrates etteheiteid ja kutsudes Hispaania Kuningriiki üles võtma vajalikud meetmed.

24. 15. novembri 2000. aasta kirjas teatasid Hispaania ametivõimud mitmesuguste seadusemuudatuste tegemise kavatsusest. Sellele vastas komisjon 31. jaanuari 2001. aasta kirjas, et esitatud ettepanekud ei ole piisavad, ja nõudis asjaomaste õigusaktide täiendavat ümbertöötamist.

25. Mais 2001 saatsid Hispaania võimud komisjonile kuninga dekreedi eelnõu, millega eraturvamääruses pidi kaotatama Hispaania riikkondsuse või kodakondsuse omamise tingimus. Veidi aega hiljem teatasid nad täiendavate seadusemuudatuste kavandamisest. Komisjon nõudis seepeale 1. augustil 2001 konkreetse seaduseelnõu ja ajakava esitamist. Kuna Hispaania valitsus sellele ei vastanud, saatis komisjon 7. jaanuaril 2002 viimase kirja, milles tegi olukorrast kokkuvõtte ja tuletas meelde veel edastamata seaduseelnõu ja ajakava esitamise kohustust. Vahepealse aja jooksul, oktoobris 2001 olid kuninga dekreediga nr 1123/2001 vastu võetud riikkondsust ja kodakondsust puudutavad muudatused. [17]

26. 19. juunil 2002 saatsid Hispaania ametivõimud komisjonile kirja, milles nad kordasid oma ettepanekuid, mis komisjoni varasema arvamuse järgi olid ebapiisavad, ja teatasid, et seadusemuudatusi ei võeta vastu enne 2003. aasta lõppu.

27. Kuna see vastus ei olnud komisjoni arvates piisav, esitas ta 8. detsembril 2003 Hispaania Kuningriigi vastu käesoleva hagi EÜ artikli 226 lõike 2 alusel.

17 — Vt selle kohta käesoleva ettepaneku punkt 18.

IV. Poolte nõuded

28. Komisjon palus esialgu Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik kehtestas:

— eraturvaettevõtjatele ja nende töötajatele rakendussätetes kohustuse omada Hispaania riikkondsust või kodakondsust;

— eraturvaettevõtjate registreerimise korra raames kohustuse:

a) olla igal juhul juriidiline isik,

b) omada kindlaksmääratud osa- või aktsiakapitali, arvestamata asjaoluga, et oma asukohariigis ettevõtjal sellist kohustust ei ole,

c) hoiustada tagatis Caja General de Depósitos'is, arvestamata võimaliku päritoluliikmesriigis antud tagatisega,

d) võtta tööle vähemalt teatav arv töötajaid;

— välismaise eraturvaettevõtja turvatöötajatele kohustuse hankida Hispaanias teatav uus luba, olgugi et võrreldav luba on nimetatud ettevõtja asukohaliikmesriigis juba saadud, ja kuna eraturvasektori kutsealadele ei kohaldata ühenduse kutsekvalifikatsiooni tunnustamise korda,

siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ artiklitest 43 ja 49 ning direktiividest 89/48/EMÜ ja 92/51/EMÜ;

2) mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

29. Euroopa Kohtus toimunud kirjalikus menetluses loobus komisjon 3. mai 2004. aasta kirjas esimesest etteheitest, mis

puudutas eraturvaettevõtjate ja nende töötajate riikkondsuse või kodakondsuse tingimust.

30. Seega palub Komisjon nüüd Euroopa Kohtul:

1) tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik kehtestas:

— eraturvaettevõtjate registreerimise korra raames kohustuse:

a) olla igal juhul juriidiline isik,

b) omada kindlaksmääratud osa- või aktsiakapitali, arvestamata asjaoluga, et oma asukohariigis ettevõtjal sellist kohustust ei ole,

c) hoiustada tagatis Caja General de Depósitos'is, arvestamata võimaliku päritoluliikmesriigis antud tagatisega,

d) võtta tööle vähemalt teatav arv töötajaid;

— välismaise eraturvaettevõtja turvatöötajatele kohustuse hankida Hispaanias teatav uus luba, olgugi et võrreldav luba on nimetatud ettevõtja asukohaliikmesriigis juba saadud, ja kuna eraturvasektori kutsealadele ei kohaldata ühenduse kutsekvalifikatsiooni tunnustamise korda,

siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ artiklitest 43 ja 49 ning direktiivist 89/48 ja 92/51;

2) mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

31. Hispaania Kuningriik palub Euroopa Kohtul:

1) jätta hagi rahuldamata,

2) mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Ta kordas neid nõudeid ka pärast hagi osalist tagasivõtmist komisjoni poolt.

V. Hagi vastuvõetavus

32. Enne komisjoni etteheidete põhjendatuse uurimist tõusetub kõigepealt hagi vastuvõetavuse küsimus.

33. Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 esimese lõigu ja kodukorra artikli 38 lõike 1 punkti c kohaselt tuleb hagiavalduses märkida hagi ese ja esitada lühike ülevaade faktija õigusväidetest. EÜ artikli 226 alusel esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi puhul tähendab see Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt, et komisjon peab täpselt sõnastama etteheited, mille üle Euroopa Kohtul tuleb otsustada, ja esitama vähemalt kokkuvõtliku ülevaate etteheidete aluseks olevatest õiguslikest ja faktilistest asjaoludest. [18]

Hagiavalduse sõnastus üldiselt

34. Käesolevas asjas palub komisjon üldjoontes tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik on kehtestanud eraturvaettevõtjatele ja nende töötajatele teatud tingimused, „siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ artiklitest 43 ja 49 ning direktiividest 89/48 ja 92/51". Kuigi neid tingimusi on hiljem täpsustatud, ei selgu komisjoni haginõudest [19], millised etteheited puudutavad EÜ artiklite 43 ja 49 rikkumist ning millised etteheited direktiivide 89/48 ja 92/51 rikkumist. Haginõude sellise sõnastuse korral ei ole see kaugeltki selge ja ülevaatlik.

35. Alles siis, kui lugeda komisjoni haginõuet koos selle põhjendusega ja tõlgendada haginõuet selle põhjendustest lähtuvalt, selgub alljärgnev: EÜ artiklite 43 ja 49 rikkumisega seonduvad üksnes esimene kuni viies etteheide, samal ajal kui ainult kuues, viimane etteheide [20] puudutab direktiivide 89/48 ja 92/51 rikkumist [21]. Seega saab etteheited vaatamata nende ebaselgele esitu-

18 — Eespool 13. joonealuses märkuses viidatud 29. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas: komisjon *vs.* Itaalia, punkt 20; 23. oktoobri 1997. aasta otsus kohtuasjas C-375/95: komisjon *vs.* Kreeka (EKL 1997, lk I-5981, punkti 35 esimene lause); 31. märtsi 1992. aasta otsus kohtuasjas C-52/90: komisjon *vs.* Taani (EKL 1992, lk I-2187, punkt 17) ja 13. detsembri 1990. aasta otsus kohtuasjas C-347/88: komisjon *vs.* Kreeka (EKL 1990, lk I-4747, punkt 28).

19 — Haginõue on toodud käesoleva ettepaneku punktis 30.

20 — Muudetud haginõude punkti 1 teise taande viimane osalause (toodud käesoleva ettepaneku punktis 30).

21 — Hagiavalduse punktides 25–60 viidatakse üksnes EÜ artiklitele 43 ja 49, samal ajal kui punktides 61–71 mainitakse üksnes mõlemat direktiivi.

sele rühmitada ühelt poolt EÜ artiklite 43 ja 49 ning teiselt poolt direktiivide 89/48 ja 92/51 järgi. Seega puuduvad vaatamata haginõude vähesele ülevaatlikkusele kahtlused hagiavalduse vastuvõetavuse suhtes tervikuna.

Kuues etteheide

36. Kahtlused hagi vastuvõetavuse suhtes tekivad kuuenda, viimase etteheite lähemal vaatlusel. Selles etteheites väidab komisjon, et rikutud on nii direktiivi 89/48 kui ka direktiivi 92/51.

37. Põhimõtteliselt on võimalik, et liikmesriik rikub ühel ajal mõlemat direktiivi. [22] Et samale järeldusele jõuaks ka Euroopa Kohus, peaks komisjon oma hagiavalduses üksikasjalikult ja faktide abil tõendatult välja tooma, millisel määral rikub kõnealuses liikmesriigis valitsev õiguslik olukord või õiguse kohaldamine ühel ajal mõlemat direktiivi. [23] Kuigi mõlemad direktiivid on teineteisega tihedalt seotud, toetuvad samadele põhimõtetele ja sisaldavad samu eeskirju, [24] nii et nende põhjal luuakse kutsekvalifikatsiooni vastastikuse tunnustamise üldsüsteem, on neil kahel direktiivil siiski erinev kohaldamisala: samal ajal kui direktiiv 89/48 puudutab vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavaid kõrgharidusdiplomeid, käsitleb direktiiv 92/51 keskse teemana kutsekvalifikatsiooni pädevuskinnitusi, mis antakse pärast lühemaajalise koolituse läbimist.

38. EÜ artikli 226 lõike 2 alusel esitatud hagi puhul ei piisa lihtsalt viitest direktiividele 89/48 ja 92/51 ning üldsõnalisest väitest, et rikutud on mõlemat direktiivi. Just niimoodi on komisjon käesolevas asjas toiminud, nagu juba mitmel varasemalgi korral. [25]

39. Komisjoni esitatud hagiavaldusest ei nähtu, et see kvalifikatsioon, mida Hispaanias nõutakse eraturvaettevõtja turvatöötajatelt ja eradetektiividelt, eeldab vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimist kõrgkoolis või kuulub mõnel muul põhjusel direktiivi 89/48 kohaldamisalasse. Seega jääb

22 — Kõige viimasest ajast vt ainuüksi 14. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-55/03: komisjon *vs.* Hispaania, punkt 33 (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) ja 20. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-198/04: komisjon *vs.* Prantsusmaa, punkt 11 (kohtulahendite kogumikus ei avaldata).

23 — Analoogiline ka eespool 22. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Hispaania, eriti punkt 29.

24 — Vt direktiivi 92/51 viies põhjendus.

25 — Vt varasemast ajast nt komisjoni haginõue eespool 6. joonealuses märkuses viidatud kohtuasjas komisjon *vs.* Madalmaad, punkti 12 viimane taane.

ebaselgeks, millises osas on Hispaania Kuningriik kõnealust direktiivi rikkunud. Direktiivi 89/48 rikkumist puudutava etteheite osas ei ole komisjoni hagis piisavalt välja toodud need faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele etteheide tugineb. [26]

40. Kokkuvõttes tuleb komisjoni hagi vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata osas, mis puudutab direktiivi 89/48 rikkumist. Muus osas puuduvad, vaatamata hagi vähesele ülevaatlikkusele, kahtlused selle vastuvõetavuse suhtes.

VI. Hagi põhjendatus

41. Komisjoni ülejäänud etteheidetest puudutavad esimene ning osa teisest ja viiendast etteheitest probleeme, mida Euroopa Kohus on juba varem käsitlenud. [27] Seevastu ei ole kolmas, neljas ja kuues etteheide kui sellised varem Euroopa Kohtu otsuste esemeks olnud.

A. *Sissejuhatavad märkused*

Asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piiritlemine

42. Käesoleva liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse lähtepunktiks on selliste eraturvaettevõtete ja eradetektiivibüroode iseseisev tasuline tegevus Hispaanias, mis on asutatud teises liikmesriigis. Kui neid teenuseid osutatakse aeg-ajalt või ajutiselt, st ilma püsiva ja pideva integratsioonita Hispaania majandusellu, laieneb nendele teenustele teenuste osutamise vabaduse põhimõte (EÜ artiklid 49 ja 50 koosmõjus EÜ artiklitega 48 ja 55), vastasel korral — näiteks filiaali või tütarettevõtte asutamise korral — laieneb neile asutamisvabaduse põhimõte (EÜ artikkel 43 koosmõjus EÜ artikliga 48). [28]

26 — Mis puudutab seevastu direktiivi 92/51, siis on komisjoni hagiavalduses — kuigi äärmiselt lühidalt — selgitatud, et komisjoni arvates on Hispaanias eraturvaettevõtja turvatöötajate ja eradetektiivide tegevuse puhul tegemist reguleeritud kutsealadega, et nendel kutsealadel tegutsemine eeldab teatud kutsekvalifikatsiooni olemasolu ja et tunnustamise süsteem nimetatud direktiivi tähenduses puudub. Selles suhtes vastab hagi nõuetekohasele hagiavaldusele esitatavatele miinimumnõuetele. Kõik ülejäänu on põhjendatuse küsimus.

27 — Esimese ja teise etteheite kohta vt eriti eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punktid 41–44 ja 53–57, viienda etteheite kohta vt eriti eespool 6. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Madalmaad, punktid 17–20 ja 31, analoogilised ka eespool 3. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia, punktid 35–38 ja eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punktid 60 ja 61.

28 — Vt asutamisvabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piiritlemise kohta eelkõige 30. novembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-55/94: Gebhard (EKL 1995, lk I-4165, punktid 25–28 ja 11. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-215/01: Schnitzer (EKL 2003, lk I-14847, punktid 27–33) ning eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punktid 24–27.

Ühtlustamise puudumine ühenduse tasandil

43. Hispaania Kuningriik kaitseb komisjoni kriitika osaliseks saanud õigus- ja haldusnorme mitmel korral viitega sellele, et tegemist on ühenduse tasandil ühtlustamata sektoriga, ja rõhutab, et Hispaanias võivad seetõttu kehtida rangemad nõuded kui teistes liikmesriikides.

44. Selle kohta tuleb märkida järgmist: põhivabadused rajanevad vastastikuse tunnustamise põhimõttel. Vastastikune tunnustamine ei eelda, et teatud majandusharus on ühenduse õigusega kehtestatud ühised normid. Pigem kehtib see põhimõte samuti, isegi eelkõige nendes valdkondades, mida ei ole üldse ühtlustatud ja kus ei ole kunagi kehtinud ühised miinimumeeskirjad. [29]

45. Juhul kui ühised eeskirjad puuduvad, jääb põhimõtteliselt liikmesriigi pädevusse määrata kindlaks nii eraturvaettevõtjate turvatöötajate tegevusele esitatavad materiaalõiguslikud tingimused kui ka menetlusnormid. Sealjuures võivad kaitse tasemed olla erinevad. [30] Siiski peavad liikmesriigid alati oma pädevust kasutama kooskõlas teenuste osutamise vabaduse ja asutamisvabaduse põhimõttega. [31] See tähendab ka nende nõuetega arvestamist, mida teenuste osutaja on päritoluriigis eelnevalt täitnud. [32]

EÜ artiklites 45 ja 46 sätestatud erandid

46. Kuivõrd Hispaania Kuningriik on seisukohal, et eraturvaettevõtjate tegevus on lähedalt seotud avaliku julgeoleku ja korraga seonduvate eranditega, siis on eespool juba selgitatud, et EÜ artikli 45 lõige 1 ja EÜ artikli 46 lõige 1 ei ole käesolevas asjas kohaldatavad. [33]

29 — Väljakujunenud kohtupraktika alates 20. veebruari 1979. aasta nn Cassis de Dijoni otsusest kohtuasjas 120/78: Rewe (EKL 1979, lk 649, punkt 8). Viimasest ajast vt nt 11. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas C-496/01: komisjon *vs.* Prantsusmaa (EKL 2004, lk I-2351, punkt 55 koos viidetega kohtupraktikale). Analoogiline ka 9. märtsi 1999. aasta otsus kohtuasjas C-212/97: Centros (EKL 1997, lk I-1459, punkt 28).

30 — Ainuüksi asjaolu, et üks liikmesriik kehtestab vähem ranged eeskirjad kui teine liikmesriik, ei tähenda, et tema õigusnormid on ebaproportsionaalsed ja seega vastuolus ühenduse õigusega; vt 10. mai 1995. aasta otsus kohtuasjas C-384/93: Alpine Investments (EKL 1995, lk I-1141, punkt 51); 12. detsembri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-3/95: Reisebüro Broede (EKL 1996, lk I-6511, punkt 42); 1. veebruari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-108/96: Mac Quen jt (EKL 2001, lk I-837, punktid 33 ja 34) ja 11. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-294/00: Gräbner (EKL 2002, lk I-6515, punktid 46 ja 47).

31 — 3. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-58/98: Corsten (EKL 2000, lk I-7919, punkt 31) ja eespool 29. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Prantsusmaa, punkt 55.

32 — 25. juuli 1991. aasta otsus kohtuasjas C-76/90: Säger (EKL 1991, lk I-4221, punkt 15) ja 9. augusti 1994. aasta otsus kohtuasjas C-43/93: Vander Elst (EKL 1994, lk I-3803, punkt 16) ning eespool 31. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Corsten, punkt 35.

33 — Eespool 2. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Hispaania, punktid 37–39 ja 42 ning 45 ja 46, eespool 3. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia, punktid 24–26 ja 28–30 ja eespool 4. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Itaalia, punktid 20–22.

B. *Esimene etteheide: niisuguse tingimuse vastuolu EÜ artiklitega 43 ja 49, mille kohaselt peab eraturvaettevõtja olema juriidiline isik*

47. Komisjoni esimene etteheide puudutab Hispaanias eraturvaettevõtjatele kehtivat kohustust olla juriidiline isik, valides õigusliku vormina ühe eraturvamääruse artikli 7 lõike 1 punktis a sätestatud neljast õiguslikust vormist. [34]

48. Tingimus, mille kohaselt peab eraturvaettevõtja olema juriidiline isik, pärsib piiriüleste teenuste osutamist selliste ettevõtjate poolt, kelle asukoht on teises liikmesriigis ja kes osutavad seal õiguspäraselt kõnealuseid teenuseid. Selline nõue takistab nimelt välismaistel füüsilistel isikutel Hispaanias eraturvavaldkonnas teenuste osutamist. See kujutab endast seetõttu teenuste osutamise vabaduse piirangut EÜ artikli 49 tähenduses. [35]

49. Lisaks sellele piirab selline regulatsioon ka asutamisvabadust EÜ artikli 43 tähenduses, kuna see takistab teise liikmesriigi füüsilisest isikust ettevõtjal Hispaanias filiaali asutamast. [36]

50. Hispaania valitsus tugineb kõnealuste piirangute põhjendamisel asjaomaste teenusesaajate ja ülejäänud elanikkonna kaitsele. Sel eesmärgil peavad eraturvaettevõtjad vastama erinõuetele relvade hoidmise, ettevõttesisese teabevahetuse ning turvatöötajate koolituse ja täiendõppe, nt regulaarsete laskeharjutuste osas.

51. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on siseriiklik meede, mis võib takistada EÜ asutamislepingus sätestatud põhivabaduste teostamist või selle vähem atraktiivseks muuta, lubatav ainult nelja eeltingimuse täitmisel: seda peab kohaldama mittediskrimineerival viisil, see peab olema põhjendatud ülekaaluka avaliku huviga, olema taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv ega tohi minna kaugemale, kui selle eesmärgi saavutamiseks on vaja. [37]

34 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 13.

35 — Eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 41.

36 — Eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 42; vt ka 12. juuli 1984. aasta otsus kohtuasjas 107/83: Klopp (EKL 1984, lk 2971, punkt 19) ja 7. juuli 1988. aasta otsus kohtuasjas 143/87: Stanton (EKL 1988, lk 3877, punkt 11).

37 — Vt eespool 28. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Gebhard, punkt 37; eespool 31. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Corsten, punkt 39, ja eespool 28. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Schnitzer, punkt 35, ning 31. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-19/92: Kraus (EKL 1993, lk I-1663, punkt 32) ja 21. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-140/03: komisjon *vs.* Kreeka (EKL 2005, lk I-3177, punkt 34).

52. Käesolevas asjas ei ole nõue, et eraturvaettevõtja peab olema juriidiline isik, kaugeltki sobiv taotletava eesmärgi saavutamiseks. Nagu komisjon õigesti märgib, võib ettevõtja õigusliku vormi valik muu hulgas mõjutada aktsionäride või osanike äriühingusisese mõju avaldamise võimalusi, samuti aktsionäride või osanike ning kolmandate isikute finantshuve. Seevastu ei sõltu ükski teenusesaajate ja ülejäänud elanikkonna kaitsega seonduv aspekt, mida Hispaania Kuningriik on nimetanud, asjaomase ettevõtja õiguslikust vormist. Selles osas omab tähtsust üksnes asjaolu, et asjaomased ettevõtjad, eelkõige nende füüsilisest isikust töötajad täidaksid eraturvaettevõtjatele kehtestatud konkreetseid nõudeid; nt tuleb relvi kasutada ja hoida teatud kindlaid reegleid järgides, ettevõttesisest teabevahetust tuleb vajadusel kohandada tegevuse ohtlikkusega ja turvatöötajad peavad osalema vajalikel koolitustel. Siinkohal ei ole Hispaania Kuningriik, kes peab asjaomastest põhivabadustest erandi olemasolu tõendama, nimetanud ühtegi põhjust, millest nähtuks, et juriidiline isik saaks kõnealuseid nõudeid paremini täita kui füüsilisest isikust ettevõtja.

53. Tuginedes eelnevale, on esimene etteheide põhjendatud.

C. *Teine ja kolmas etteheide: minimaalse osa- või aktsiakapitali nõude ja tagatise hoiustamise nõude vastuolu EÜ artiklitega 43 ja 49*

54. Komisjoni teise ja kolmanda etteheite sisuks on asjaolu, et eraturvaettevõtjatele on Hispaanias teatud tegevusaladel tegutsema asumiseks kehtestatud teatava suurusega minimaalse osa- või aktsiakapitali nõue ja nõue hoiustada kindlaksmääratud suurusega tagatis Hispaania rahandusasutuses Caja General de Depósitos.

Teine etteheide: minimaalne osa- või aktsiakapital

55. Minimaalse osa- või aktsiakapitali nõue, kusjuures minimaalse kapitali suurus oleneb tegevuse liigist ja selle geograafilisest ulatusest, pärsib piiriüleste teenuste osutamist ettevõtjate poolt, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis kui Hispaania ja osutavad juba seal õiguspäraselt kõnealuseid teenuseid. Välismaistel ettevõtjatel, kelle osa- või aktsiakapital on väiksem Hispaanias kehtivast minimaalsest osa- või aktsiakapitalist, takistatakse seeläbi Hispaanias teenuste osutamist. See kujutab endast teenuste osutamise vabaduse piirangut EÜ artikli 49 tähenduses.[38]

38 — Vt eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 53.

56. Lisaks sellele piirab see tingimus asutamisvabadust EÜ artikli 43 tähenduses.[39] Nimelt takistab see ühenduse ettevõtjal, kelle osa- või aktsiakapital on väiksem Hispaanias asjaomasel tegevusalal kehtivast minimaalsest osa- või aktsiakapitalist, Hispaanias tütarettevõtjat või filiaali asutamast.

57. Selles küsimuses on Euroopa Kohus juba sedastanud, et sellist nõuet ei saa põhjendada võlausaldajate kaitse kaalutlustega, kuna seda eesmärki on võimalik saavutada teiste, teenuste osutamise vabadust ja asutamisvabadust vähem piiravate meetmetega, nt tagatise hoiustamine[40] või kindlustuslepingu sõlmimine[41].

58. Needsamad kaalutlused kehtivad ka Hispaania Kuningriigi argumendi puhul, et minimaalse osa- või aktsiakapitali nõue on täiendavaks garantiiks teenusesaajatele ja kaitseb ülejäänud elanikkonna huve. Ka selles osas tuleb märkida, et tagatise hoiustamine või kindlustuslepingu sõlmimine oleks piisav ja takistaks teistest liikmesriikidest pärit ettevõtjaid vähemal määral.

59. Võib olla õige — nagu Hispaania Kuningriik enda kaitseks märgib —, et üksikjuhtudel ei ole võimalik saada asjakohast kindlustuskaitset. Ent asjaomastele eraturvaettevõtjatele jääb sel juhul alati tagatise hoiustamise võimalus. Igal juhul läheb Hispaania õigusnorm, mis kehtestab teatava suurusega minimaalse osa- või aktsiakapitali tõendamise nõude, lubamata alternatiivsete meetmete võtmist, nagu kindlustuslepingu sõlmimine või tagatise hoiustamine, kaugemale kui taetava eesmärgi saavutamiseks on vaja.

60. Tuginedes eelnevale, on teine etteheide põhjendatud.

Kolmas etteheide: tagatise hoiustamine

61. Tuleb märkida, et tagatise hoiustamise kohustus võib piirata teenuste osutamise vabadust ja asutamisvabadust (EÜ artiklid 49 ja 43), kuna see muudab Hispaanias teenuste osutamise või tütarettevõtja või filiaali asutamise teistest liikmesriikidest pärit eraturvaettevõtjatele kulukamaks ja seega vähem atraktiivseks.

39 — Eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 54, ja 30. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-167/01: Inspire Art (EKL 2003, lk I-10155, punktid 100 ja 101).

40 — Vt selle kohta ka käesoleva ettepaneku punktid 61–65.

41 — Eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 55.

62. Seega tõusetub küsimus, kas see piirang on põhjendatud. Siinkohal tuleb viidata sellele, et Euroopa Kohus on võlausaldajate kaitseks esitatud tagatise nõuet sõnaselgelt pidanud vähem piiravaks võrreldes minimaalse osa- või aktsiakapitali suuruse kindlaksmääramisega. [42]

63. Vaidlusaluse Hispaania õigusnormi kohaselt peab tagatise hoiustamine tagama eelkõige selle, et eraturvaettevõtjatelt oleks võimalik sisse nõuda võimalike seaduserikkumiste eest määratud rahatrahve. Seega on lõppkokkuvõttes tegemist Hispaania ametiasutuste kui võimalike trahvinõuete võlausaldajate kaitsega.

64. Komisjon ei kritiseeri tagatise hoiustamise nõuet üldiselt, vaid üksnes asjaolu, et tagatis tuleb hoiustada Hispaania rahandusasutuses Caja General de Depósitos. Kui Hispaania õigusnorm nõuab, et tagatis tuleb igal juhul hoiustada teatud *Hispaania* rahandusasutuses, ei võimalda see arvesse võtta teistes liikmesriikides, eelkõige eraturvaettevõtja päritoluliikmesriigis antud tagatisi.

65. See kohustus läheb kaugemale, kui võlausaldajate kaitseks on vaja. Kui vastuvõtva liikmesriigi ametiasutused kontrollivad, kas ettevõtja päritoluliikmesriigis antud tagatis *on piisav*, et tagada võlausaldajate kaitse ka vastuvõtvas liikmesriigis, on tegemist õiguspärase meetmega. Õigustada ei saa aga seda, kui need tagatised jäetakse üldse arvesse võtmata ja nõutakse täiendava, st eraldi tagatise hoiustamist igas liikmesriigis, kus ettevõtja soovib tegutsema asuda.

66. Hispaania Kuningriik on edaspidi valmis tunnustama ka ühenduse teistes rahandusasutustes hoiustatud tagatisi, millest ta teatas aga alles pärast komisjoni sätestatud tähtaja lõppu. [43] Siinkohal tuleb meeles pidada, et liikmesriigi kohustuste rikkumise olemasolu tuleb hinnata olukorras, milles liikmesriik oli põhjendatud arvamuses sätestatud tähtaja lõppemisel. [44] Euroopa Kohus ei saa arvesse võtta hilisemaid muudatusi. [45] Ennetavalt olgu viidatud ka sellele, et asutamislepingu rikkumise tõendamisel peab tuginema sidu-

42 — Eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 55. Analoogiline ka 7. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-350/96: Clean Car Autoservice (EKL 1998, lk I-2521, punkt 36).

43 — Hispaania valitsuse 15. novembri 2000. aasta, 9. juuli 2001. aasta ja 19. juuni 2002. aasta kirjad komisjonile. Hispaania valitsus nõuab ka edaspidi, et eraturvaettevõtjad peavad Hispaanias tegutsema asumisel hoiustama eraldi tagatise.

44 — Väljakujunenud kohtupraktika; vt ainuüksi 16. jaanuari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-63/02: komisjon *vs.* Ühendkuningriik (EKL 2003, lk I-821, punkt 11); 16. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-313/03: komisjon *vs.* Itaalia, punkt 9 (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) ja 14. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-341/02: komisjon *vs.* Saksamaa (EKL 2005, lk I-2733, punkt 33).

45 — 18. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-482/03: komisjon *vs.* Iirimaa, punkt 11 (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) ja eespool 44. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Saksamaa, punkt 33.

vatele õigusnormidele ja ainuüksi (uut) halduspraktikat, mis võib sõltuda ametiasutuse suvast ning mida ei tunta piisavalt, ei saa pidada EÜ asutamislepingust tulenevate kohustuste nõuetekohaseks täitmiseks.[46]

67. Tuginedes eelnevale, on ka kolmas etteheide põhjendatud.

D. *Neljas etteheide: niisuguse nõude vastuolu EÜ artiklitega 43 ja 49, mille kohaselt tuleb võtta tööle vähemalt teatav arv töötajaid*

68. Komisjoni neljanda etteheite sisuks on asjaolu, et eraturvamääruse lisa punkti I.4.1 alapunkti b, punkti I.4.2 alapunkti b ja punkti I.5.2 alapunkti a kohaselt on seal loetletud tegevusaladel, nagu väärisesemete, ohtlike esemete või lõhkematerjali vedamine, ette nähtud turvatöötajate minimaalne arv, samuti on turvaaparatuuri, -seadmestiku ja -süsteemide paigaldamiseks ja hooldamiseks ette nähtud insener-tehnikute minimaalne arv.

69. Hagi põhjenduses[47] märgib komisjon veel, et Hispaanias kehtiv ohtlike esemete ja väärisesemete veoks kasutatavate soomussõidukite miinimumarvu nõue on vastuolus EÜ artikliga 49. Kummalisel kombel ei palu ta seejuures tuvastada, et Hispaania Kuningriik on rikkunud asjaomaseid õigusnorme,[48] seetõttu seda aspekti järgnevalt lähemalt ei käsitleta ja neljanda etteheite juures uuritakse üksnes nõuet võtta tööle vähemalt teatav arv töötajaid.

70. Töötajate minimaalse arvu sätestamine on teenuste osutamise vabaduse piirang (EÜ artikkel 49), kuna see teeb väiksema töötajaskonnaga välismaistel eraturvaettevõtjatel Hispaania turul teenuste osutamise võimatuks. Lisaks sellele muudab see välismaistele eraturvaettevõtjatele Hispaanias filiaali või tütarettevõtja asutamise palju kulukamaks ja seega vähem atraktiivseks, kujutades endast asutamisvabaduse piirangut (EÜ artikkel 43).

71. Need piirangud on minu arvates õigustatud *lõhkematerjali veo* puhul. Kuna tegemist on ühenduse tasandil ühtlustamata

46 — Vt mh 9. märtsi 2000. aasta otsus kohtuasjas C-358/98: komisjon *vs.* Itaalia (EKL 2000, lk I-1255, punkt 17) ja eespool 6. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Madalmaad, punkt 19.

47 — Komisjoni hagiavalduse punktid 51–55.

48 — Vt selle kohta komisjoni haginõue, toodud käesoleva ettepaneku punktis 30.

sektoriga, on liikmesriikidel kaalutlusõigus kaitse taseme osas, mida nad oma territooriumil saavutada soovivad. [49] Käesoleval juhul toob Hispaania Kuningriik veenvalt välja ohud üldsuse julgeolekule, mis võivad tuleneda lõhkematerjali veost, pidades eelkõige silmas suurenenud terrorismiohtu, seda eeskätt Hispaanias. Sellest tuleneb, et lõhkematerjali vedu ei või teostada üks isik, vaid selleks on vaja vähemalt kahte turvatöötajat, [50] ja lõhkematerjali vedavad töötajad peavad omama teadmisi selliste ainete käitlemise kohta. Komisjon ei ole neid argumente sisuliste tõenditega ümber lükanud. Seega tuleb tema neljas etteheide tagasi lükata.

72. Ka kõigi *muude tegevusalade* puhul on Hispaania seadusandjal kaalutlusõigus Hispaanias taotletava kaitse taseme osas. Ent Hispaania Kuningriigil lasub kohustus tõendada asjaomase põhivabaduse erandi olemasolu sisuliste tõenditega selle kohta, et Hispaanias kehtiv töötajate miinimumarvu nõue on sobiv selle kaitsetaseme saavutamiseks ja et see ei lähe kaugemale, kui selle eesmärgi saavutamiseks on vaja. Käesolevas asjas seda tehtud ei ole. Hispaania Kuningriik on vastupidi ise võtnud kohustuse vähendada kõnealust töötajate miinimumarvu 50%. Sellega möönab ta ühtlasi, et Hispaania õigusaktidega kehtestatud nõuded ei ole vajalikud taotletud eesmärgi saavutamiseks, st selleks et tagada taotletav julgeoleku tase väärisesemete ja ohtlike esemete vedamisel ning turva- ja alarmsüsteemide paigaldamisel ning hooldamisel.

73. Peale selle peaks Hispaania Kuningriik sisuliselt tõendama, kuivõrd edaspidi 50% võrra vähendatud töötajate miinimumarvu saab põhjendada kaaluka avaliku huviga. Käesolevas liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses võib selle aspekti siiski kontrollimata jätta, kuna liikmesriigi kohustuste rikkumise olemasolu tuleb hinnata olukorras, milles liikmesriik oli põhjendatud arvamuses sätestatud tähtaja lõppemisel. Euroopa Kohus ei saa arvesse võtta hilisemaid muudatusi. [51] Seda enam ei piisa ainuüksi teatamisest, et siseriiklikke õigusnorme kavatsetakse tulevikus muuta.

74. Neljandat etteheidet tuleb järelikult pidada põhjendatuks nõude osas, et väärisesemete ja ohtlike esemete vedamisega ning

49 — Vt selle kohta käesoleva ettepaneku punkt 45 ja 30. joonealuses märkuses viidatud kohtupraktika, mille kohaselt ei tähenda pelk asjaolu, et üks liikmesriik kohaldab leebemaid eeskirju kui need, mida kohaldatakse teises liikmesriigis, iseenesest seda, et viimased on ebaproportsionaalsed ja ühenduse õigusega vastuolus.

50 — Eraturvamääruse lisa punkti I.4.2 alapunktis b on sätestatud, et lõhkematerjali veoks kasutatava sõiduki meeskond peab koosnema vähemalt kahest lõhkematerjalile spetsialiseerunud turvatöötajast.

51 — Vt selle kohta käesoleva ettepaneku punkt 66 ja seal viidatud väljakujunenud kohtupraktika.

turva- ja alarmsüsteemide paigaldamise ning hooldamisega tegelevatel välismaistel eraturvaettevõtjatel peab olema vähemalt teatav arv töötajaid.

E. *Viies etteheide: niisuguse nõude vastuolu EÜ artiklitega 43 ja 49, mille kohaselt peavad eraturvaettevõtja turvatöötajad taotlema Hispaanias eriluba*

75. Komisjoni viies etteheide puudutab asjaolu, et teisest liikmesriigist pärit eraturvaettevõtja turvatöötajad vajavad Hispaanias tegutsemiseks haldusorganilt eriluba, kusjuures arvesse ei võeta seda, kas võrreldav luba on nimetatud ettevõtja asukohaliikmesriigis juba saadud.

76. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt piirab siseriiklik normistik, mille kohaselt peab teises liikmesriigis asuv ettevõtja teatavate teenuste osutamiseks saama haldusorganilt loa, teenuste osutamise vabadust.[52] Samuti piirab nõue, mille kohaselt peavad sellise ettevõtja turvatöötajad hankima haldusorganilt loa, kõnealuse ettevõtja teenuste osutamise vabadust.[53] Samamoodi võib nõue hankida oma turvatöötajatele haldusorgani luba raskendada välismaisel turvaettevõtjal Hispaanias tütarettevõtja ja filiaali asutamist; järelikult kujutab Hispaania õigusnorm endast lisaks asutamisvabaduse piirangut.

77. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on siseriiklik meede, mis võib takistada EÜ asutamislepinguga tagatud põhivabaduste teostamist või muuta selle vähem atraktiivseks, lubatav ainult nelja eeltingimuse täitmisel: seda peab kohaldama mittediskrimineerival viisil, see peab olema põhjendatud kaaluka avaliku huviga, olema taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv ega tohi minna kaugemale, kui selle eesmärgi saavutamiseks on vaja[54].

52 — Vt nt eespool 32. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Säger, punkt 14; eespool 32. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Vander Elst, punkt 15; eespool 3. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia, punkt 35; eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 60, ja eespool 6. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Madalmaad, punkt 17.

53 — Eespool 6. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Madalmaad, punkt 17, punkti 18 viimane lause ja punkt 20, mis puudutab nõuet, et kõnealuste ettevõtjate juhtidel peab olema tegevusluba; ettevõtja muude töötajate kohta vt lisaks sellele eespool 32. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Vander Elst, punkt 15, ja 21. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-445/03: komisjon *vs.* Luksemburg (EKL 2004, lk I-10191, punktid 23, 24 ja 30).

54 — Vt selle kohta eespool 37. joonealuses märkuses viidatud kohtupraktika.

78. Nagu ma varem olen märkinud, puudub eraturvaettevõtjate tegevusele omaste ohtude tõttu põhimõtteline kahtlus küsimuses, kas haldusasutuste preventiivne kontrollsüsteem eraturvaettevõtjate ja nende töötajate üle on vajalik. Seda kontrolli võib teostada eelneva tegevusloa menetluse vormis.[55] Selle üle komisjon ja Hispaania Kuningriik käesolevas asjas ka ei vaidle.

79. Pooled on siiski eri arvamusel selles osas, mil määral peavad vastuvõtva liikmesriigi ametiasutused võtma arvesse nõudeid, millele turvatöötajad oma päritoluliikmesriigis juba vastavad. Sellele küsimusele vastamine eeldab diferentseeritud käsitlust, mis sõltub mitte viimases järjekorras asjaolust, kas tegemist on asutamisvabaduse (EÜ artikkel 43) või teenuste osutamise vabaduse (EÜ artikkel 49) riivega.

80. Nii ei saa *teenuseosutajalt*, kes tegutseb teises liikmesriigis üksnes aeg-ajalt või ajutiselt, selles liikmesriigis nõuda kõigi asutamisvabadust puudutavate tingimuste täitmist, kuna vastasel korral kaotaks teenuste osutamise vabadus täielikult oma praktilise tõhususe.[56] Teenuste osutamise vabaduse piiramine tuleb kõne alla üksnes juhul, kui põhjendatud huvi ei ole juba kaitstud meetmetega, mida teenuseosutaja peab täitma päritoluliikmesriigis.[57]

81. Kui eraturvaettevõtja turvatöötajad on päritoluliikmesriigis haldusorgani loa juba saanud, nõuab teenuste osutamise vabadus vastuvõtvalt liikmesriigilt selle asjaoluga arvestamist. Uue tegevusloa taotlemise menetlus vastuvõtvas liikmesriigis on põhjendatud üksnes erandjuhul, kui päritoluliikmesriigis toimunud turvatöötajate kontroll ei olnud sisuliselt samaväärne.[58]

82. Hispaania õigusaktid, mis näevad ette, et eraturvaettevõtja turvatöötajad on Hispaanias töötamiseks kohustatud hankima alati ja ilma erandita *Hispaania* haldusorgani loa, ei võimalda võtta arvesse nõudeid, millele turvatöötajad teistes liikmesriikides juba

55 — Vt selle kohta minu 22. juuni 2004. aasta ettepanek eespool 6. joonealuses märkuses viidatud kohtuasjas komisjon *vs.* Madalmaad, punktid 32–34 ja punkt 44. Analoogne nt eespool 29. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Prantsusmaa, punkt 70, milles kinnitatakse, et elanikkonna kaitse tundlikes valdkondades — seal: tervis ja arstiabi kvaliteedi tagamine — võib õigustada preventiivset kontrolli eelneva tegevusloa menetluse vormis.

56 — Eespool 32. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Säger, punkt 13; eespool 32. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Vander Elst, punkt 17, ja eespool 31. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Corsten, punkt 43.

57 — Eespool 31. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Corsten, punkt 35 koos viidetega kohtupraktikale, analoogiline ka eespool 29. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Prantsusmaa, punkt 71 ja eespool 53. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Luksemburg, punkt 35 .

58 — Vt selle kohta ka minu 22. juuni 2004. aasta ettepanek eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuasjas komisjon *vs.* Madalmaad, punktid 38 ja 53.

vastavad, ja on seega vastuolus teenuste osutamise vabadusega. [59]

83. Seevastu on ettevõtja teise liikmesriiki *asumise*, näiteks tütarettevõtja või filiaali asutamise korral, kohustatud täitma põhimõtteliselt samu tingimusi, mis kehtivad vastuvõtva liikmesriigi kodanikele. [60] Eraturvaettevõtja, kes viib oma asukoha Hispaaniasse, on seega üldreegli kohaselt kohustatud hankima kõik tegevuse alustamiseks ja tegutsemiseks vajalikud load, kaasa arvatud vajalikud load Hispaanias tööle võetud turvatöötajatele. Enesestmõistetavalt peab asjaomaseid meetmeid kohaldama mittediskrimineerival viisil, need peavad olema põhjendatud kaaluka avaliku huviga, olema taotletava eesmärgi saavutamiseks sobivad ega tohi minna kaugemale, kui selle eesmärgi saavutamiseks on vaja. [61]

84. Käesoleva vaidluse puhul puudub põhimõtteline kahtlus küsimuses, kas on vajadust eelneva tegevusloa menetluse järele. On siiski mõeldav, et välismaine eraturvaettevõtja, kes asutab Hispaanias tütarettevõtja või filiaali, kavatseb seal tööle võtta välismaalasi (või välismaal luba omavaid turvatöötajaid). Teenuste osutamise vabadus eeldab sel juhul, et vastuvõttev liikmesriik peab asjaomase loa andmise menetluses igal juhul arvestama nende nõuetega, millele turvatöötajad juba oma päritoluliikmesriigis vastavad, ja kontrollima, kas need on samaväärsed. [62] Juhul kui asjaomase isiku päritoluriigis leitakse sisuliselt samaväärse menetluse tulemusena, et kõnealune isik täidab kõnealuse tegevusvaldkonna nõudeid, siis peaks asjaomane ettevõtja saama Hispaanias sellele toetuda. [63]

85. Kuna Hispaania õigusaktid ei näe ette võimalust võtta arvesse nõudeid, millele turvatöötajad oma päritoluliikmesriigis juba vastavad, on need järelikult vastuolus asutamisvabadusega. [64]

86. Hispaanias valitsevat õiguslikku olukorda ei saa õigustada ka eraturvaettevõtjate tegevusele omaste ohtudega. See läheb kaugemale, kui taotletava eesmärgi, st eratur-

59 — Analoogiline eespool 3. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia, punkt 38; samuti eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 66.

60 — Eespool 28. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Gebhard, punkti 36 esimene lause.

61 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 77.

62 — Vt selle kohta kutsekvalifikatsioone käsitlev väljakujunenud kohtupraktika; vt 7. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-340/89: Vlassopoulou (EKL 1991, lk I-2357, punkt 16 jj); 16. mai 2002. aasta otsus kohtuasjas C-232/99: komisjon *vs.* Hispaania (EKL 2002, lk I-4235, punkt 21); 13. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-313/01: Morgenbesser (EKL 2003, lk I-13467, punkt 57) ja 7. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-255/01: Markopoulos jt (EKL 2004, lk I-9077, punkt 63). Menetlusele esitatavate nõuete kohta vt eespool 37. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Kraus, punktid 38–41.

63 — Vt selle kohta ka minu 22. juuni 2004. aasta ettepanek eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuasjas komisjon *vs.* Madalmaad, punkt 53.

64 — Vt selle kohta eespool 3. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia, punkt 38; analoogiline eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 66.

vaettevõtjate töötajate range kontrolli tagamine, saavutamiseks on vaja .[65]

87. Tuginedes eelnevale, on viies etteheide põhjendatud.

F. *Kuues etteheide: direktiivide 89/48 ja 92/51 rikkumine kutsekvalifikatsiooni pädevuskinnituste tunnustamata jätmise tõttu*

88. Komisjoni kuues etteheide on, nagu eespool märgitud,[66] vastuvõetav ainult direktiivi 92/51 rikkumise osas.

89. Viimases etteheites väidab komisjon, et välismaise kutsekvalifikatsiooni tunnustamist käsitlevates Hispaania õigusaktides ei ole märgitud eraturvaettevõtjate tegevusalasid ega eradetektiivi kutseala, kuigi Hispaania seaduste järgi on eraturvavaldkonnas tegevusloa saamise tingimuseks erinevate teadmiste ja oskuste olemasolu ning eradetektiivi kutsealal tegutsemiseks on nõutav eradetektiivi diplom. Seega on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustust võtta direktiiv 92/51 üle siseriiklikusse õigusesse.

Eraturvaettevõtja turvatöötajana tegutsemine

90. Direktiivi 92/51 kohaldatavuse esmaseks tingimuseks on, et eraturvaettevõtjate turvatöötajate tegevuse puhul Hispaanias on tegemist *reguleeritud kutsealaga.*

91. Vastavalt direktiivi 92/51 artikli 1 punktile e ja punktile f on reguleeritud kutseala reguleeritud kutsealane tegevus või tegevuste hulk, mis moodustab liikmesriigis asjaomase kutseala, millega tegelema hakkamine või tegelemine on otseselt või kaudselt reguleeritud õigus- ja haldusnormidega. Kutsealaga tegelema hakkamine või tegelemine on otseselt reguleeritud juhul, kui vastuvõtva liikmesriigi õigus- ja haldusnormid sisaldavad sätteid, millega asjaomase kutsealase tegevusega tegelemise õigus jäetakse üheselt isikutele, kes vastavad teatud tingimustele, keelates antud kutsealase tege-

65 — Vt selle kohta eespool 3. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Belgia, punktid 35–38 ja eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Portugal, punkt 66.

66 — Vt käesoleva ettepaneku punktid 32–40.

vusega tegelema hakkamise isikutel, kes neid tingimusi ei täida. [67]

92. Vastavalt turvamääruse artiklile 53 peab iga eraturvaettevõtja turvatöötaja olema täisealine, omama tööülesannete täitmiseks vajalikku füüsilist ja vaimset sobivust, eelkõige ei tohi ta põdeda haigusi, mis takistaksid teda tööülesandeid täitmast. Nagu komisjon õigesti ja vastuvaieldamatult märkis, tegutsevad eraturvaettevõtjate turvatöötajad Hispaanias reguleeritud kutsealal direktiivi 92/51 artikli 1 punkti e ja punkti f tähenduses.

93. Kohaldamaks käesolevas asjas direktiivi 92/51, ei piisa siiski ainult sedastusest, et tegemist on reguleeritud kutsealaga. Lisaks sellele tuleb kontrollida, kas eraturvaettevõtjate turvatöötajatelt nõutakse pädevuskinnitust sama direktiivi tähenduses.

94. *Pädevuskinnituse* mõiste on väga lai ja see ei hõlma vastavalt direktiivi 92/51 artikli 1 punktile c mitte ainult mis tahes dokumenti, mis kinnitab koolitust, mida ei hõlma diplom, vaid ka dokumenti, mis omistatakse pärast hinnangu andmist taotleja isikuomadustele, sobivusele või teadmistele.

95. Erinevalt sellest, mida näib eeldavat komisjon [68], ei oma käesolevas asjas tähtsust asjaolu, kas Hispaania haldusorgani tehtav *tegevusloa andmise otsus* (vastavalt turvaseaduse artiklile 10 koosmõjus turvamääruse artikliga 53 antav luba) on pädevuskinnitus, vaid pigem see, kas kõnealuse loa andmine *eeldab* asjaomastelt isikutelt pädevuskinnituse nõudmist.

96. Hispaania Kuningriik eitab seda, et eraturvaettevõtjate turvatöötajatele loa andmise eelduseks on pädevuskinnituse olemasolu.

97. Seda arvesse võttesse oleks komisjon pidanud veenvalt selgitama, milliseid konkreetseid pädevuskinnitusi tema arvates His-

67 — 1. veebruari 1996. aasta otsus kohtuasjas C-164/94: Aranitis (EKL 1996, lk I-135, punktid 18 ja 19); 8. juuli 1999. aasta otsus kohtuasjas C-234/97: Fernández de Bobadilla (EKL 1999, lk I-4773, punktid 16 ja 17); 11. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-294/00: Gräbner (EKL 2002, lk I-6515, punktid 31 ja 32) ja 7. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-402/02: komisjon *vs.* Prantsusmaa, punkt 30 (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) ning eespool 62. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Morgenbesser, punkt 49.

68 — Vt komisjoni 3. mai 2004. aasta kiri, eriti punktid 53 ja 56.

paania haldusorgan nõuab, mis teevad käesolevas asjas vajalikuks direktiivi 92/51 kohaldamise. Liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi menetlustes väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab komisjon tõendama väidetavat liikmesriigi kohustuste rikkumist ning esitama Euroopa Kohtule vajalikud tõendid, mis võimaldaksid kohtul rikkumist tuvastada, kusjuures komisjon ei või tugineda oletustele. [69]

98. Komisjoni hagi ei vasta neile nõuetele.

99. Vastavalt turvamääruse artikli 53 punktile c, millele komisjon oma hagis tugineb, peab iga eraturvaettevõtja turvatöötaja *omama* tööülesannete täitmiseks vajalikku füüsilist ja vaimset sobivust. [70] Komisjoni hagiavaldusest ei nähtu aga, millises vormis nähakse ette turvatöötajatele haldusorgani loa andmiseks vajalike tingimuste kontrollimine. Eelkõige ei selgu, kas Hispaania haldusorgan üldse nõuab mis tahes *dokumendi* esitamist, mis kinnitab sellel kutsealal tegutsemiseks vajalike isikuomaduste, sobivuse või teadmiste olemasolu — ainult sel juhul oleks direktiiv 92/51 kohaldatav —, või kontrollitakse seda *vabas vormis* asjaomasele isikule loa andmise menetluse käigus. Komisjon ei märgi isegi seda, kas Hispaanias antakse pädevuskinnitusi isikutele, kes soovivad asuda tööle eraturvaettevõtja turvatöötajana. [71]

100. Seega ei ole komisjon kaugeltki veenvalt selgitanud, kas direktiiv 92/51 üldse on käesolevas asjas kohaldatav. Sellistel asjaoludel ei ole Euroopa Kohtul võimalik tuvastada, et Hispaania Kuningriik on eraturvaettevõtjate turvatöötajate osas rikkunud direktiivi 92/51 ülevõtmisest tulenevaid kohustusi.

101. Täielikkuse huvides olgu märgitud, et enesestmõistetavalt on liikmesriikidel sõltumata sellest, kas direktiivid 89/48 ja 92/51 on kohaldatavad, põhivabadustest (EÜ artiklid 39, 43 ja 49) tulenev kohustus hinnata, kas välismaal saadud kutsekvalifikatsioonid on samaväärsed ja vajaduse korral neid

69 — 25. mai 1982. aasta otsus kohtuasjas 96/81: komisjon *vs.* Madalmaad (EKL 1982, lk 1791, punkt 6); 20. märtsi 1990. aasta otsus kohtuasjas C-62/89: komisjon *vs.* Prantsusmaa (EKL 1990, lk I-925, punkt 37); 29. mai 1997. aasta otsus kohtuasjas C-300/95: komisjon *vs.* Ühendkuningriik (EKL 1997, lk I-2649, punkt 31); 9. septembri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-217/97: komisjon *vs.* Saksamaa (EKL 1999, lk I-5087, punkt 22); 4. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-341/02: komisjon *vs.* Saksamaa (EKL 2005, lk I-2733, punkt 35) ja 12. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas C-287/03: komisjon *vs.* Belgia (EKL 2005, lk I-3761, punkt 27).

70 — Vastavalt turvamääruse artikli 53 punktile a peavad asjaomased isikud olema lisaks sellele täisealised. Lisaks vanusenõudele ning füüsilise ja vaimse sobivuse nõudele sisaldab turvamääruse artikkel 53 samuti nõuet, et eraturvatöötaja peab olema varem kohtulikult karistamata ja et töötaja ei tohi olla viimase kahe aasta jooksul pidanud teatavaid ameteid ega tegutsenud teatavatel tegevusaladel. Komisjon ei nimetanud kõiki neid üksikuid nõudeid menetluse esemena ja seetõttu neid järgnevalt lähemalt ei käsitleta.

71 — Hagi põhjenduses ei maini komisjon sõnagagi eraturvaseaduse artiklit 10. Selle õigusnormi pelk mainimine kohtuasja õigusliku raamistiku kirjeldamisel ei ole piisav, rajamaks sellele etteheidet liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses (selle kohta eespool 13. joonealuses märkuses viidatud 29. novembri 2001. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Itaalia, punkt 21).

tunnustada. Samuti on liikmesriigid kohustatud võtma arvesse võimalikke sobivuseksameid, mida asjaomased isikud on teistes liikmesriikides juba sooritanud.[72]

Eradetektiivi kutsealal tegutsemine

102. Eradetektiivi kutsealal tegutsemise osas sätestab eraturvamääruse artikli 54 lõike 5 punkt b, et loa väljastamise tingimuseks on teatud „diplomi" olemasolu, mis antakse tingimusel, et on osaletud asjaomastel kursustel ja sooritatud eksam vastavalt Hispaania justiits- ja siseministeeriumi halduseeskirjadele.

103. Seega on Hispaanias eradetektiivi kutseala puhul tegemist reguleeritud kutsealaga direktiivi 92/51 artikli 1 punkti e ja punkti f tähenduses.[73]

104. Ka kuulub nimetatud „diplom" direktiivi 92/51 kohaldamisalasse. Olemasoleva teabe põhjal ei kujuta see dokument endast küll *diplomit* direktiivi 92/51 artikli 1 punkti a tähenduses, kuna see ei nõua vähemalt üheaastast koolitust. Eraturvamääruse artikli 54 lõike 5 alapunkti b sõnastuse kohaselt on seejuures tegemist kas *tunnistusega* sama direktiivi artikli 1 punkti b tähenduses, kuna nõutavad kursused kujutavad endast *kutsealast väljaõpet* sama direktiivi tähenduses, või igal juhul *pädevuskinnitusega* sama direktiivi artikli 1 punkti c esimese taande tähenduses, kui koolitust ei korraldata väljaõppe tasemel.

105. Järelikult kuulub Hispaanias eradetektiivi kutsealal tegutsemine direktiivi 92/51 kohaldamisalasse. Olenevalt sellest, kas eraturvamääruse artikli 54 lõige 5 nõuab *tunnistuse või pädevuskinnituse* olemasolu direktiivi 92/51 tähenduses, tuleb rakendada kas tunnustamise üldsüsteemi vastavalt sama direktiivi artiklile 6 või muid kvalifikatsioonide tunnustamise erisüsteeme vastavalt sama direktiivi artiklile 8.

106. Komisjoni esitatud vaieldamatutel andmetel puudub Hispaanias eradetektiivi kutseala osas kutsekvalifikatsiooni tunnustamise süsteem direktiivi 92/51 tähenduses, nii et selles suhtes on rikutud EÜ artikli 228 lõiget 1.

72 — Vt selle kohta käesoleva ettepaneku punktid 76–86.

73 — Üksikute nõuete kohta vt käesoleva ettepaneku punkt 92.

Järeldus

107. Tuginedes eelnevale, on kuues etteheide põhjendatud, kuivõrd Hispaania Kuningriik jättis vastu võtmata õigusnormid, mis on vajalikud, et tagada eradetektiivina tegutsemiseks tarviliku kutsekvalifikatsiooni pädevuskinnituse tunnustamine vastavalt direktiivi 92/51 nõuetele. Muus osas on kõnealune etteheide põhjendamata ja haginõue tuleb jätta rahuldamata.

VII. Kohtukulud

108. Mis puudutab algselt esimese haginõude tagasivõtmist,[74] siis on kumbki pool nõudnud kohtukulude väljamõistmist teiselt poolelt[75]. Seega tuleb kohaldada kodukorra artikli 69 lõike 5 esimest taanet ja mõista kohtukulud välja hagejalt, välja arvatud juhul, kui kostja käitumise tõttu tundub olevat õigustatud mõista kohtukulud välja temalt.

74 — Algselt esimene etteheide puudutas nõuet, et eraturvaettevõtja peab olema Hispaanias registreeritud ja tema turvatöötajad peavad omama Hispaania kodakondsust. Sellest etteheitest loobus komisjon 3. mai 2004. aasta kirja punktis 8; vt käesoleva ettepaneku punkt 29.

75 — Vt selle kohta komisjoni 3. mai 2004. aasta kiri ja Hispaania valitsuse 1. juuli 2004. aasta kiri, milles pooled jätsid muutmata nõude mõista kohtukulud välja teiselt poolelt.

109. Käesolevas asjas muutis Hispaania Kuningriik eraturvamäärust riikkondsuse ja kodakondsuse osas alles pärast komisjoni põhjendatud arvamuses sätestatud tähtaja lõppu.[76] Kuna liikmesriigi kohustuste rikkumise olemasolu tuleb hinnata olukorras, milles liikmesriik oli põhjendatud arvamuses sätestatud tähtaja lõppemisel[77], oleks komisjoni algselt esimesel nõudel kokkuvõttes olnud head väljavaated edu saavutamiseks. Seega tingis komisjoni hagi Hispaania Kuningriigi käitumine, kuna viimane muutis eraturvamäärust hilinenult. Nendel asjaoludel tuleb tagasivõetud haginõudega seotud kohtukulud välja mõista sellelt liikmesriigilt.

110. Kuna komisjoni hagi rahuldati ainult nelja etteheite osas kuuest, samal ajal kui kahe etteheite osas rahuldati see ainult osaliselt, peaks Euroopa Kohus kodukorra artikli 69 lõike 3 esimese taande kohaselt otsustama kohtukulude jaotamise.

111. Seda arvesse võttes tuleb kolm neljandikku komisjoni kohtukuludest välja mõista Hispaania Kuningriigilt ja jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda. Ülejäänud osas kannab komisjon oma kohtukulud ise.

76 — Vt käesoleva ettepaneku punkt 25.

77 — Vt selle kohta eespool 44. joonealuses märkuses viidatud kohtupraktika.

VIII. Ettepanek

112. Esitatud põhjendustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

1. Kuna Hispaania Kuningriik jättis jõusse seaduse nr 23/1992 eraturvateenuse kohta ja kuninga dekreedi nr 2364/1994 (millega kiidetakse heaks määrus eraturvateenuse osutamise kohta) sätted,

   a) millega kehtestatakse teistest liikmesriikidest pärit eraturvaettevõtjatele kohustus

      — olla juriidiline isik;

      — omada teatava suurusega osa- või aktsiakapitali, arvestamata asjaoluga, et oma asukohariigis ettevõtjal sellist kohustust ei ole;

      — hoiustada tagatis Hispaania rahandusasutuses Caja General de Depósitos, arvestamata võimalikku päritoluliikmesriigis antud tagatist, ning

— võtta tööle vähemalt teatav arv töötajaid, kui asjaomase ettevõtja tegevusalaks on väärisesemete ja ohtlike esemete vedamine või turva-aparatuuri, -seadmestiku ja -süsteemide paigaldamine ja hooldamine, ja

b) mille kohaselt peavad välismaise eraturvaettevõtja turvatöötajad hankima Hispaanias teatava uue eriloa, olgugi et võrreldav luba on nimetatud ettevõtja asukohaliikmesriigis juba saadud,

siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ artiklitest 43 ja 49.

2. Kuna Hispaania Kuningriik jättis vastu võtmata õigusnormid, mis on vajalikud, et tagada eradetektiivina tegutsemiseks tarviliku kutsekvalifikatsiooni pädevuskinnituse tunnustamine, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivist 92/51/EMÜ täiendava tööalase koolituse tunnustamise teise üldsüsteemi kohta, mis täiendab direktiivi 89/48/EMÜ.

3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

4. Mõista kolm neljandikku Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukuludest välja Hispaania Kuningriigilt ja jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda. Jätta ülejäänud osas komisjoni kohtukulud tema enda kanda.